

Sygn. akt III Ca 729/16

## WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 czerwca 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy  
w następującym składzie :

Przewodniczący - Sędzia SO Andrzej Dyrda

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 14 czerwca 2016 r. w Gliwicach

sprawy z powództwa J. S.

przeciwko A. R.

o zapłatę

na skutek apelacji powódki

od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 23 listopada 2015 r., sygn. akt II C 1706/14

**oddala apelację.**

SSO Andrzej Dyrda

## UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Gliwicach wyrokiem z 23 listopada 2015r. oddalił powództwo J. S. o zasądzenie od pozwanej A. R. na jej rzecz kwoty 5.450 zł z ustawowymi odsetkami i kosztami procesu oraz przesądził zasadę, iż powódka przegrała powództwo w całości, pozostawiając referendarzowi sądowemu szczegółowe rozliczenie kosztów.

Orzeczenie to poprzedził ustaleniem, że powódka była przedsiębiorcą, zajmującym się sprzedażą i montażem stolarki okiennej, przy czym faktycznie firmą zajmował się jej mąż R. S., zaś umowy z klientami negocjował i podpisywał pracownik J. D.. Pozwana zamówiła w firmie powódki okna do pomieszczeń, znajdujących się w budynku, położonym G., przy ulicy (...). Przed podpisaniem umowy J. D. fizycznie udał się na miejsce montażu, gdzie ustalił z pozwaną szczegóły zamówienia i dokonał pomiarów. W oparciu o ustne uzgodnienia, z których pan D. sporządził notatki, ale jedynie na własny użytek i które się nie zachowały, następnie – już w biurze powódki - podpisana została umowa - zlecenie z dnia 8 kwietnia 2011r. Umowę podpisała pozwana, zaś ze strony powodowej J. D., przedstawiciel handlowy, który z tytułu zawartej umowy był upoważniony do zawierania umów w imieniu powódki. W umowie tej podano szczegółowe wymiary okien, termin realizacji /4 tygodnie/ oraz cenę, a także warunki gwarancji i inne ogólne zapisy /na odwrocie, w formie ogólnego wzorca umowy/. Jako kolor okien wpisano „2 x złoty dąb”. Jak się okazało kwestia koloru stała się kluczową przyczyną sporu, albowiem pozwana obstawała, że uzgodniła z J. D. jeszcze na miejscu w pomieszczeniach, gdzie oka miały zostać zamontowane kolor „złoty dąb” jedynie wewnątrz, zaś na zewnątrz okna miały być standardowo białe, co wynikać miało również w sposób oczywisty z faktu, że pomieszczenia zlokalizowane były w zabytkowej kamienicy, w której wszystkie okna były na zewnątrz białe. Innych nie zaakceptowałyby konserwator zabytków. Kolor ten był widoczny podczas oględzin i było oczywistym, że okien o innym kolorze na zewnątrz nie można tam było zamontować. Pozwana podkreślała, że tak właśnie rozumiała późniejszy zapis umowny, mianowicie, że kolor „złoty dąb” miał być jedynie wewnątrz pomieszczeń, nie przywiązywała wagi do sposobu zapisu odnośnie koloru będąc przekonaną, że kwestia to została wcześniej uzgodniona. Świadek

D. nie potwierdził, że uzgodniono kolor biały na zewnątrz, zaś „złoty dąb” tylko wewnątrz, jakkolwiek wielokrotnie zeznawał, że co koloru okien doszło do omyłki, czy nieporozumienia. Zaprzeczył, że można było inaczej rozumieć zapis „2 x złoty dąb”. Do dostarczenia i montażu okien doszło w dniu, w którym nie było pozwanej w domu, ale po stwierdzeniu, że okna są w niewłaściwym kolorze, a ponadto montaż był wykonywany niechlujnie i niefachowo przybyła ona na miejsce i nie zgodziła się na dalsze prace. Zamontowano jedynie jedno okno od strony podwórka. Niestaranny montaż przez ekipę powódki potwierdziły zeznania świadka R. B., która była obecna przy montażu oraz prywatna ekspertyza wykonana na zlecenie pozwanej przez biegłego rzeczoznawcę mgr inż. W. Z.. Wynikało z nich, że okno nie zostało właściwie szpachlowane, że zastosowano styropian, zamiast nadmurowania zbyt dużego otworu, co sprzeczne jest ze sztuką budowlaną oraz świadczyć może o niewłaściwym pomiarze, niewłaściwie zamontowano blachy montażowe, co powodowało brak odpowiedniej sztywności. Potwierdzała to dokumentacja fotograficzna, załączona do ekspertyzy. Pozwana negocjowała z firmą powódki, domagając się zamówienia okien o właściwym kolorze, gdyż była to według niej kluczowa wada produktu, oferowała nawet dopłatę. Skłonny do ugodowego załatwienia sporu był J. D., jednak ostatecznie pełniący faktyczną funkcję właściciela mąż powódki nie przystał na tę propozycję. Pozwana zgłosiła pismem z dnia 13 czerwca 2011 r. reklamację, zarzuciła nieprawidłowy kolor stolarki okiennej, ale także brak klamek oraz niewłaściwą obróbkę tynkarską już zamontowanego okna. Zażądała pozwana dostarczenia towaru zgodnego z umową tj w kolorze „złoty dąb” wewnątrz i białych na zewnątrz oraz usunięcie wady zamontowanego okna. Po bezskutecznym upływie terminu /powódka do powyższej reklamacji się nie odniosła/ pozwana odstąpiła od umowy i zamówiła okna u innego wykonawcy.

W tak ustalonym stanie faktycznym, Sąd Rejonowy stwierdził, że strony łączyła umowa o dzieło na podstawie której, zgodnie z art. 627 k.c., przyjmujący zamówienie zobowiązuje się do wykonania oznaczonego zamówienia, zaś zamawiający do zapłaty wynagrodzenia.

Wobec sporności treści umowy co do koloru okna, Sąd dokonał oceny dowodów i dał wiarę osobowym środkom dowodowym przed postanowieniami umownymi, która stanowiła wzorzec wypełniany szczegółowymi postanowieniami, co do terminu, wymiarów i koloru, ale która stanowiła jedynie spisanie wcześniejszych ustaleń, w zakresie essentialia negotii.

Sąd uznał, że powódka, jako przedsiębiorca i profesjonalista, do której stosuje się podwyższone normy staranności określone art. 355 § 2 k.c., nie wykonała należycie zawartej umowy. Sąd wskazał, że powódka przyjęła od pozwanej zamówienie bez precyzyjnego określenia przedmiotu zamówienia w kwestii koloru, a następnie dostarczyła okna w kolorze innym i przystąpiła do ich montażu w sposób wadliwy.

Sąd Rejonowy wskazując, zgodnie z art. 636 k.c., że jeżeli przyjmujący zamówienie wykona dzieło w sposób wadliwy albo sprzeczny z umową, zamawiający może wezwać go do zmiany sposobu wykonania i wyznaczyć mu odpowiedni termin, a po bezskutecznym upływie wyznaczonego terminu, zamawiający może od umowy odstąpić albo powierzyć poprawienie lub dalsze wykonanie dzieła innej osobie na koszt i niebezpieczeństwo przyjmującego zamówienie.

Sąd wskazał, że powódka nie ustosunkowała się w terminie do reklamacji pozwanej, co upoważniało to pozwaną do odstąpienia od umowy. Pozwana z tego skorzystała zlecając wykonanie okien innej firmie. Skoro pozwana od umowy skutecznie odstąpiła, strony winny zwrócić sobie wzajemne świadczenia, a ponieważ pozwana zakupiła i zamontowała okna przez inną „firmę”, nie była zobowiązana do zapłaty reszty ceny.

Z tych względów Sąd uznał, że powódka nie wykazała zasadności swojego roszczenia, zgodnie z ogólną zasadą dowodową, opisaną w art. 6 k.c. i dlatego jej powództwo podlegało oddaleniu.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 108 k.p.c. przesądzając zasadę, że powódka przegrała powództwo w całości, pozostawiając referendarzowi sądowemu szczegółowe rozliczenie kosztów w odrębnym postanowieniu.

Apelację od tego orzeczenia wniosła powódka.

Zarzuciła naruszenie przepisów postępowania, które miało istotny wpływ na wynik sprawy tj. art. 247 k.p.c. poprzez przeprowadzenie dowodu z przesłuchania świadków i stron na okoliczność nieprawdziwości oświadczenia złożonego przez pozwaną w umowie o usługę remontowo-budowlaną w postaci zakupu i montażu okien prowadzące do obejścia przepisów o formie zastrzeżonej w rozumieniu art. 247 k.p.c.; art. 233 k.p.c. poprzez przekroczenie, przy rozpoznawaniu niniejszej sprawy, zasady swobodnej oceny dowodów i dokonanie dowolnej oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego i w jej wyniku błąd w ustaleniach faktycznych przez przyjęcie, że pozwana złożyła odmienne oświadczenie woli co do wyboru koloru okien, niż zapisano to w umowie, art. 271 k.p.c. poprzez nieprawidłową ocenę zeznań świadka J. D. poprzez wybiórcze cytowanie jego zeznań w oderwaniu od całości jego wypowiedzi tym samym uznanie, że pozwana chciała podpisać umowę odmienną od faktycznie podpisanej oraz art. 233 k.p.c. poprzez przekroczenie, przy rozpoznawaniu niniejszej sprawy, zasady swobodnej oceny dowodów i dokonanie dowolnej oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego, w szczególności zeznań świadka R. S., i w jej wyniku błąd w ustaleniach faktycznych przez przyjęcie, że powódka nie podjęła się naprawy działa po zgłoszonych wadach oraz całkowite pominięcie faktu, że pozwana odmówiła pracownikom powódki wejścia do mieszkania.

Nadto zarzuciła naruszenie przepisów prawa materialnego tj. art. 636 k.c. i 637 § 1 i 2 k.c. poprzez ich błędne zastosowanie w przedmiotowej sprawie, poprzez uznanie, że powódka wykonała dzieło wadliwie w sytuacji, w której dostarczyła okna zgodnie z treścią umowy łączącej strony jak i przystąpiła do wykonania dzieła, którego nie ukończyła z uwagi na brak zgody pozwanej oraz art. 639 k.c. przez jego niezastosowanie do zaistniałego stanu faktycznego tj. odmówienie powódce prawa do zapłaty wynagrodzenia mimo niewykonania dzieła w sytuacji, w której powódka była gotowa dzieło wykonać.

Na tych podstawach wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku przez zasądzenie od pozwanej na rzecz powódki kwotę 5.450 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 15 czerwca 2011r. do dnia zapłaty oraz zasądzenie od pozwanej na rzecz powódki kosztów zastępstwa procesowego w obu instancjach wg norm przepisanych, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

W odpowiedzi na apelację pozwana wniosła o oddalenie apelacji oraz zasądzenie od powódki na jej rzecz kosztów postępowania odwoławczego, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego, według norm przepisanych.

### ***Sąd Okręgowy zważył, co następuje:***

Art. 505<sup>1</sup> § 1 k.p.c. jest przepisem szczególnym do art. 387 § 1 k.p.c. Zatem, jeżeli Sąd II instancji nie przeprowadził postępowania dowodowego, uzasadnienie wyroku powinno zawierać jedynie wyjaśnienie podstawy prawnej z przytoczeniem przepisów prawa.

Mając na uwadze powyższe unormowania, Sąd Odwoławczy dokonując oceny całości ustaleń i oceny prawnej uznał, że apelacja powoda jest nieuzasadniona i jako taka nie może odnieść w żadnym zakresie oczekiwanego skutku.

Sąd pierwszej instancji prawidłowo zakwalifikował roszczenia powódki przyjmując za podstawę prawną swego rozstrzygnięcia przywołane przepisy prawne, a następnie ustalił wszystkie okoliczności faktyczne istotne dla rozstrzygnięcia sprawy. Poczynione ustalenia dotyczące okoliczności faktycznych mają podstawę w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym, który w zakresie dokonanych ustaleń jest logiczny i wzajemnie spójny, natomiast informacje zawarte w poszczególnych źródłach dowodowych nawzajem się uzupełniają i potwierdzają, przez co są w pełni wiarygodne. Z tych też względów ustalenia faktyczne Sądu I instancji Sąd Odwoławczy przyjął za własne.

Zgodnie z art. 636 § 1 k.c., jeżeli przyjmujący zamówienie wykonywa dzieło w sposób wadliwy albo sprzeczny z umową, zamawiający może wezwać go do zmiany sposobu wykonania i wyznaczyć mu w tym celu odpowiedni termin. Po bezskutecznym upływie wyznaczonego terminu zamawiający może od umowy odstąpić albo powierzyć poprawienie lub dalsze wykonanie dzieła innej osobie na koszt i niebezpieczeństwo przyjmującego zamówienie.

W niniejszym stanie faktycznym pozwana wezwała powódkę w dniu 13 czerwca 2011 roku do wymiany dostarczonych okien na zgodne z poczynionymi ustaleniami tj w kolorze „złoty dąb” wewnątrz i białych na zewnątrz oraz usunięcie

wady zamontowanego okna., jak również brak klamek oraz niewłaściwą obróbkę tynkarską już zamontowanego okna. Pozwana żądała dostarczenia towaru zgodnego z umową w terminie 14 dni, pod rygorem odstąpienia od umowy.

Powódka nie odpowiedziała na to wezwanie.

Pozwana w dniu 7 października 2011 roku zawarła umowę z P. W. na dostawę i montaż stolarki budowlanej.

Sąd Okręgowy w pełni podziela pogląd wyrażony przez Sąd Apelacyjny w Poznaniu w wyroku z dnia 15 grudnia 2010r. (IACa 788/10), że art. 636 k.c. ma charakter wyjątkowy bowiem pozwala on zamawiającemu na odstąpienie od umowy jeszcze przed wykonaniem dzieła oraz zgłoszeniem go do odbioru i z uwagi na ten szczególny charakter winien być ściśle wykładany.

Wystąpienie tych przesłanek, a więc, że dzieło było wykonywane w sposób wadliwy albo sprzeczny z umową, obciąża pozwaną zgodnie z art. 6 k.c. Stanowi on, iż ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Zgodnie z tą zasadą na powódce spoczywał ciężar udowodnienia faktów przemawiających za zasadnością jej roszczenia, natomiast na pozwanym spoczywa ciężar udowodnienia ekscepcji i faktów uzasadniających w jej ocenie oddalenie powództwa (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 kwietnia 1982 r., I CR 79/82).

Pozwana na podstawie zaofiarowanego materiału dowodowego, w sposób jednoznaczny wykazała w jakim zakresie dzieło zostało wykonane w sposób wadliwy, wobec tego była uprawniona do odstąpienia od umowy. Wobec skuteczności „unicestwienia” istniejącego pomiędzy stronami stosunku prawnego, strona powodowa nie mogła dochodzić roszczeń wynikających z tej podstawy.

***Z tych względów Sąd Okręgowy oddalił apelację w oparciu o art. 385 k.p.c.***

SSO Andrzej Dyrda